

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 270. De trompetsolist bij Claude Thornhill in 1947 was een jonge musicus met een brede toon die niet modern speelde, want dat paste, een enkel stuk uitgezonderd, niet bij de stijl van het orkest. Ik heb het over Red Rodney die eigenlijk Robert Chudnick heet, 27 september 1925 in Philadelphia geboren werd en al op zijn 15e, in 1940 dus, beroepsorganist was. Tot en met Thornhill '47 ging het om dansorkesten, daarna kwam Rodney via Gene Krupa in '48 bij Woody Herman terecht, het jaar daarop steeg zijn ster als jazzmusicus omdat Charlie Parker hem in zijn kwintet opnam. Maar al in '46 had Rodney op de plaat laten horen een Bebopper te zijn, volgelief van Dizzy Gillespie. 23 november maakten de zangers Dave Lambert en Buddy Stewart opnamen voor Keynote met achter zich Red Rodney and his Be-Boppers. Al Haig-piano, Curley Russell-bas en Stan Levey-drums. Zanghalve geen blijvertje, deze muziek, Dave Lambert zou pas later geschiedenis schrijven met het trio Lambert, Hendricks & Ross, maar het kwartet van Rodney mag gehoord worden. Dit is Juan Tizol's "Perdido

PLAAT 1

Dave Lambert & Buddy Stewart with Red Rodney's Be-Boppers:
A/2 - 3:07 - Mercury 134 592 MFY Perdido (Juan Tizol)
"Perdido". En dit is van de vocalisten zelf, "Gussie G".

zelfde

Dave Lambert & Buddy Stewart with Red Rodney's Be-Boppers:
A/4 - 2:53 - Idem Gussie G (D.Lambert, B.Stewart)

"Gussie G", Keynote-opname gemaakt in New York City op 23 november 1946: Dave Lambert en Buddy Stewart met Red Rodney's Be-Boppers. Red Rodney-trompet, Al Haig-piano, Curley Russell-bas, Stan Levey-drums. Al Haig behoorde met Bud Powell en George Wallington tot de eerste drie echte Bop-pianisten, straks meer van hem, de pianis die nu volgt, Marty Napoleon doet driftige pogingen modern te spelen maar zou zich later bij de All Stars van Louis Armstrong veel beter voelen. Het gaat nu ook om trombonist Kai Winding en tenorsaxofonist Allen Eager. Vroege opnamen, ergens uit 1946 denk ik, documentatie was niet te vinden. Kai Winding was een Deen, 18 mei 1922 in Aarhus geboren en op zijn 12e met de familie naar de USA gekomen. In 1940 ging hij als trombonist het vak in, speelde in '45-'46 bij Benny Goodman, zou in zes/zeven-en-veertig bekend worden via Stan Kenton, maar vooral in de jaren vijftig in het kwintet met J.J.Johnson. Allen Eager, tenorsaxofonist, is een New Yorker, 10 april 1927 geboren, sinds zijn 16e beroepsmusicus. Tot 1945, toen hij zich als Bopper manifesteerde op 52nd Street had hij voornamelijk bij dansorkesten gewerkt.

op het
coördinatie-
ma van Idaho:

Eager en Winding voor Savoy in New York City, met Marty Napoleon-piano, Eddie Safranski-bas en Shelly Manne-drums. Twee stukken van Winding, eerst "O-go-mo".

plaat 2 Kai Winding Quintet: O-go-mo (Kai Winding)
A/3 - 2:32 - Savoy MG-12119

"O-go-mo". Nu op het accoordenschema van "Lover come back to me":
"Oh, Kai".

zelfde Kai Winding Quintet: Oh, Kai (Kai Winding)
A/4 - 2:33 - idem

"Oh, Kai", maar de bedoeling is natuurlijk "O.K.", net als veel later 'Jay and Kai' - maar de juiste uitspraak is Kai. Dat waren Kai Winding-trombone, Allen Eager-tenorsaxofoon, Marty Napoleon-piano, Eddie Safranski-bas en Shelley Manne-drums voor Savoy in New York City, naar ik aanneem ergens in 1946. 22 maart van dat jaar maakte Eager kwartet-opnamen voor Savoy. Op bas Bob Carter, op drums Max Roach, en aan de piano arrangeur Eddie Finckle, 28 jaar oud, die tot 1945 voor Boyd Raeburn gewerkt had. Van hem is "Rampage".

plaat 3 Allen Eager Quartet: Rampage (Eddie Finckle)
4/1 - 3:01 - Savoy SJL 2210

"Rampage" van Eddie Finckle. Dit stuk van Eager zelf is uitgebracht onder twee verschillende titels: "Booby hatch" en "Pogo stick".

zelfde Allen Eager Quartet: Booby hatch (Allen Eager)
4/3 - 3:05 - idem

"Booby hatch" dan wel "Pogo stick". Allen Eager-tenorsaxofoon, Eddie Finckle-piano, Bob Carter-bas, Max Roach-drums. Het Allen Eager Quartet op 22 maart 1946 in New York City voor Savoy. 29 januari '47 deed Eager mee bij een Keynote-session van Red Rodney. De derde blazer is Serge Chaloff, 24 november 1923 in Boston geboren, die les had gehad op piano en klarinet, maar als baritonsaxofonist autodidact was. Hij zou in '47 een van de 'brothers' zijn in Woody Herman's saxofoongroep. In de ritmesectie Al Haig op piano, 22 juli 1924 in Newark, New Jersey, geboren, bekend door zijn werk met Dizzy Gillespie en Charlie Parker, ¹⁹⁰⁰ '50 zou hij veel met Stan Getz spelen. Op bas Chubby Jackson van de Woody Herman band, op drums Tiny Kahn, 22 jaar oud, die een korte, wilde carrière zou hebben bij o.a. Chubby Jackson en Stan Getz.

"All god's chillun got rhythm".

plaat 1 Red Rodney's Be-Boppers: All god's chillun got rhythm (Kahn, Kaper, Jurmann)
A/5 - 2:51 - Mercury 134 592 MFY

zelfde "All god's chillun got rhythm". Tenslotte: "Fine and dandy".
Red Rodney's Be-Boppers: Fine and dandy (Swift, James)
A/voorlaatste - 2:45 - idem

Red Rodaeys's Be-Boppers: "Fine and dandy". 29 januari 1947 voor
Keynote in New York City: Red Rodney-trompet, Allen Eager-tenor-
en Serge Chaloff-baritonsaxofoon. Al Haig-piano, Chubby Jackson
bas, Tiny Kahn-drums. Volgende keer om te beginnen nog een stuk
uit deze session, dit was NOS Jazzgeschiedenis 270, MDR.

0 0 0 0 0

NA 35 22 J
29:35
opn. 27.2.55

Eager en Winding voor Savoy in New York City, met Marty Napoleon-piano, Eddie Safranski-bas en Shelly Manne-drums. Twee stukken van Winding, eerst "O-go-mo".

plaat 2 Kai Winding Quintet: O-go-mo (Kai Winding)
A/3 - 2:32 - Savoy MG-12119

"O-go-mo". Nu op het accoordenschema van "Lover come back to me":
"Oh, Kai".

zelfde Kai Winding Quintet: Oh, Kai (Kai Winding)
A/4 - 2:33 - idem

"Oh, Kai", maar de bedoeling is natuurlijk "O.K.", net als veel later 'Jay and Kai' - maar de juiste uitspraak is Kai. Dat waren Kai Winding-trombone, Allen Eager-tenorsaxofoon, Marty Napoleon-piano, Eddie Safranski-bas en Shelley Manne-drums voor Savoy in New York City, naar ik aanneem ergens in 1946. 22 maart van dat jaar maakte Eager kwartet-opnamen voor Savoy. Op bas Bob Carter, op drums Max Roach, en aan de piano arrangeur Eddie Finckle, 28 jaar oud, die tot 1945 voor Boyd Raeburn gewerkt had. Van hem is "Rampage".

plaat 3 Allen Eager Quartet: Rampage (Eddie Finckle)
4/1 - 3:01 - Savoy SJL 2210

"Rampage" van Eddie Finckle. Dit stuk van Eager zelf is uitgebracht onder twee verschillende titels: "Booby hatch" en "Pogo stick".

zelfde Allen Eager Quartet: Booby hatch (Allen Eager)
4/3 - 3:05 - idem

"Booby hatch" dan wel "Pogo stick". Allen Eager-tenorsaxofoon, Eddie Finckle-piano, Bob Carter-bas, Max Roach-drums. Het Allen Eager Quartet op 22 maart 1946 in New York City voor Savoy. 29 januari '47 deed Eager mee bij een Keynote-session van Red Rodney. De derde blazer is Serge Chaloff, 24 november 1923 in Boston geboren, die les had gehad op piano en klarinet, maar als baritonsaxofonist autodidact was. Hij zou in '47 een van de 'brothers' zijn in Woody Herman's saxofoongroep. In de ritmesectie Al Haig op piano, 22 juli 1924 in Newark, New Jersey, geboren, bekend door zijn werk met Dizzy Gillespie en Charlie Parker, ^{ronde} '50 zou hij veel met Stan Getz spelen. Op bas Chubby Jackson van de Woody Herman band, op drums Tiny Kahn, 22 jaar oud, die een korte, wilde carrière zou hebben bij o.a. Chubby Jackson en Stan Getz.
"All god's chällun got rhythm".

plaat 1 Red Rodney's Be-Boppers: All god's chällun got rhythm (Kahn, Kaper, Jurmann)
A/5 - 2:51 - Mercury 134 592 MFY

zelfde "All god's chillun got rhythm". Tenslotte: "Fine and dandy".
Red Rodney's Be-Boppers: Fine and dandy (Swift, James)
A/voorlaatste - 2:45 - idem

Red Rodney's Be-Boppers: "Fine and dandy". 29 januari 1947 voor
Keynote in New York City: Red Rodney-trompet, Allen Eager-tenor-
en Segge Chaloff-baritonsaxofoon. Al Haig-piano, Chubby Jackson
bas, Tiny Kahn-drums. Volgende keer om te beginnen nog een stuk
uit deze session, dit was NOS Jazzgeschiedenis 270, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 35 22 J

29:35

opn. 27.2.55